

ми казаха, чи имам писмо вот вас. И вот как сме са разделили во Шумен, чух [по] некой си време, чи си си ходил в Жеруна и не бе[х] са воверил наздраво, и сега са доверих наздраво.

И вот село са[м] приел едно писмо само. И а[з] сам приготвил доро²⁸⁻¹ две, но не сам случил сигорен човек за Жеруна, та да ги провода. И преди 10 деня ви поздравихме вот воста. Само немах време да ви пиша, чи вотивах да паса и тойзи, който щи ви поздра-ви, той на нашите дрогари сащити [е] брат, [а] имен[н]о Стефан. До Ибраила имаше наме-рение да до[й]ди, до господин Лука, за да го вмести в некоя работа там. И ако [се случи] да са видите, и ви[й] го поздравете вот бати ви и мо кажете, като са преготвите за в равина Доброджа.²⁸⁻² И друго, да ми са вот-говорите пак наскоро, чрес тес приятели в Кюстенджа, до които беши пратил и това писмо. И друго като немам, що да ви пишим, само воставам за добрия ви вотговор, и по-скорошний. И да поздравите господин Друме-ва, наш средний брат⁸⁵ и други наши познайници. Па го фани [и] мляшни и по двете бузи зарат мен.

И сердечено ви поздравляват [в]сичики роднини и приятели, запознате и незапоз-нате. Хем право да ти вобада, баразай та [си] ила за лачи[л]ба²⁸⁻³, защото ща ти вотлача вовците. Хей бате, да видиш колоко си добро четен на воваци, пак то бех ти казал, [че] която са воегни най-напреш, ще е твоя.

Хамазач⁸⁶, 12 априли[я] 1873, твой братаче
Д. Д. Стоянову

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 272, л. 2. Автограф.

№ 29

1873 април 29, Шумен.

Писмо от Димитър Д. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

Драгий мой брате, сладце та целивам!

Последното Ви писамце по Нашата ангелска душа г[осподин] В[асил] Дру-мева по-лучих, и содержанието му сос драго сърдце прочетох и от радост поплаках. Сега йоще повече оставам да плача, като не мога да изпълня братската си длъжност, ако и да дадох честно слово на Негово Благородие, чи ще Ви проводя пет алтъна.²⁹⁻¹ Аз обаче нема да Ви са оправдавам и да прося съньчогледни извинения, защото между нас е излишно и сра-мотно, даже и грехотно. Когато обаче са улесня в друга случка, ще направя онова, което са изисква от мене. Аз като тука пристигнах около 12 настоящаго, получих и второто Ви от 12. В него ми бележехте за парите и да поговоря на Негово Високопр[еосвященство].⁸⁷